

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 14Csp/6/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118202797
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kozáčik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2019:5118202797.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Žiline v konaní pred samosudcom JUDr. Vladimírom Kozáčikom spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, zastúpenému JUDr. Ján Šoltés, advokátom so sídlom Mýtna 48, 810 07 Bratislava, IČO: 37 927 795, proti žalovanému: Z. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXX/X, M. D., o zaplatenie 2.182,82 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie 325,47 eur spolu s 8 % ročným úrokom z omeškania od 21.12.2017 do zaplatenia **z a s t a v u j e .**

II. Súd konanie v časti o zaplatenie 730 eur spolu s 8% ročným úrokom z omeškania od 21.12.2017 do zaplatenia **z a s t a v u j e .**

III. Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi 334,65 eur spolu s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 21.12.2017 do zaplatenia, s tým, že súd povoľuje žalovanému plniť v splátkach vo výške 50 eur mesačne, počnúc právoplatnosťou rozsudku vždy do posledného dňa v kalendárnom mesiaci s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

IV. Súd žalobu vo zvyšku **z a m i e t a .**

V. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou zo dňa 24.1.2018 sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia 2182,82 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 21.12.2017 do zaplatenia a uloženia povinnosti nahradiť žalobcovi trovy konania.

2. Uplatnený nárok odôvodnil tým, že žalobca je bankou v zmysle ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z.. Medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 01.08.2014 uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. 0046889562. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 900 eur a bol povinný žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 30 EUR. O pohybe účtoval v zmysle ustanovenia § 39 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v obchodnej knihe podľa ktorej vystaví a odošle klientovi informáciu z informačného systému banky o obratoch, ktorá obsahuje okrem iných údajov aj rozpis transakcií, rozpis všetkých poplatkov a úrokov spojených so správou a používaním kreditnej karty a čerpaním a splácaním poskytnutého úverového rámca, výšku povinnej splátky, účet, v prospech ktorého má byť povinná splátka uhradená a dátum splatnosti tejto splátky. Dlžný zostatok je

celkový debetný zostatok na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poisťného plateného bankou v súvislosti s poistením. Posledný kalendárny deň v mesiaci je kartový účet zaťažený úrokmi vypočítanými štandardnou úrokovou sadzbou a úrokmi vypočítanými sankčnou úrokovou sadzbou, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok je dňom splatnosti deň, ktorý je uvedený vo výpise. Zdôraznil, že žalovaný si nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo Zmluvy, a to ani napriek viacerým výzvam zo strany žalobcu. Pred odstúpením pohľadávky žalobcu na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 14.12.2017 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 30.11.2017 obsahujúci súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku, a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady odporcu s konečným zostatkom na úhradu vo výške 2182,82 EUR. Konečný dlh žalovaného z doposiaľ neuhradeného dlžného zostatku predstavuje sumu vo výške 2182,82 EUR. Žalovaný si nesplnil povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 30.11.2017, t.j. v lehote splatnosti do dňa 20.12.2017. Žalobcovi tak vznikol nárok na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške podľa § 517 Občianskeho zákonníka v platnom znení vo výške určenej Nariadením Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, t.j. od 21.12.2017 do zaplatenia.

3. Uznesením č.k. 14Csp/6/2018 - 45 z 20.4.2018 pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu, a to vstupom do konania žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35831154, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, zastúpenému JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, 810 07 Bratislava, IČO: 37 927 795, na miesto doterajšieho žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, zastúpenému JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, 810 07 Bratislava, IČO: 37 927 79.

4. Žalobca v ďalšom podaní pred pojednávaním zdôraznil, že žalovaný dňa 29.9.2014 vyplnil žiadosť o vydanie kreditnej platobnej karty Bankomatka Quatro. V zmysle Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding, a.s. platných a účinných v čase podpisu žiadosti, prijatím a schválením Žiadosti o vydanie kreditnej platobnej karty Bankomatka Quatro zo strany Banky došlo k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s.. Zo strany Banky bola uvedená žiadosť schválená dňa 29.9.2014, o čom svedčí podpis na uvedenej Žiadosti. Kreditná karta je forma revolvingového úveru, t.j. automaticky obnovovaného úveru, ktorý je čerpaný používaním tejto karty. Žalovaný ako majiteľ karty môže, ale nemusí tento úver čerpať. Z kreditných a debetných transakcií žalovaného vyplývajúcich z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu žalovaného jednoznačne vyplýva, že žalovaný vyplnením a podpísaním Žiadosti súhlasil s opakovaným obnovením úverového limitu, keďže kreditnú kartu dlhodobo využíval v súlade s Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding, a.s.. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 900.00 € so zmluvným úrokom vo výške 22,80 % ročne so štandardnou splátkou vo výške 30.00 € mesačne. Žalovaný začal čerpať úverový rámec od 29.9.2014 ako vyplýva z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu žalovaného v časti debetných transakcií. V súlade s čl. V bod 35 písm. a) Obchodných podmienok právny predchodca žalobcu listom zo dňa 11.02.2015 vyhlásil Okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovaného spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške. Zdôraznil, že v posudzovanej veci bol žalovanému právnym predchodcom poskytnutý osobitný typ spotrebiteľského úveru a to revolvingový úver, ktorý je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Dlžník platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Z uvedeného dôvodu v priebehu trvania revolvingu nie je možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť výšku RPMN, pretože sa úver čerpá podľa vôle dlžníka a následne veriteľom dopĺňa, čím sa tak menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Žalobca podporne poukazoval na závery vyjadrené v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.1.2011 pod sp.zn. 6Co/95/2010. S uvedenou skutočnosťou výslovne počítajú aj zákon o spotrebiteľských úveroch v ust. § 3 ods. 6 z.č. 258/2001 Z.z.. V zmluvnej dokumentácii, ktorej súčasťou boli aj Obchodné podmienky pre vydanie a používanie platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. sa nachádza aj indikatívny výpočet RPMN podľa vzorca v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. a jeho prílohy č. 2. o výške ročnej úrokovej sadzby 22,80% označenej vo výpise ako štandardná ročná úroková

sadzba, ako aj výške schváleného úverového rámca 900.00 € a výške štandardnej mesačnej splátky 30.00 € bol žalovaný počas trvania úverového vzťahu každý mesiac oboznámený, a to vo forme mesačne zasielaných výpisov z kreditnej karty VÚB, a.s., ktoré sú súčasťou súdneho spisu. Žalovaný bol oboznámený s výškou štandardnej ročnej úrokovej sadzby aj prostredníctvom Cenníka VÚB, a.s. pre produkty vydané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s.. RPMN v zmluve nie je možné určiť z objektívnych dôvodov. Úver poskytnutý žalovaného vo forme revolvingu nie je bezúročný. Žalovaný začal čerpať úverový rámec od 29.9.2014 ako vyplýva z predložených položkovitých výpisov z kartového účtu žalovaného v časti debetných transakcií. Kreditná karta je forma bankového úveru, ktorý je čerpaný používaním karty.

5. Uviedol, že žalovaný vykonal nasledovné debetné transakcie

29.09.2014 DATART INTERNATIONAL-ZILINA 8 -9,99
29.09.2014 SHELL, ZA, STRAZ-ZILINA -40,00
29.09.2014 ATM 061A OC DUBEN-ZILINA -90,00
30.09.2014 SLSP VELKA OKRUZNA 59A-ZILINA -90,0
30.09.2014 BILLA SPOL S R O-ZILINA -12,12
30.09.2014 T-CENTRUM,ZA,AUPARK-Zilina -36,32
01.10.2014 NEW YORKER,OC MAX ZA-ZILINA -19,90
01.10.2014 COOP Zilina c.PJ 10-Zilina -19,14
02.10.2014 SLSP AUT NASTUPISTE C-BYTCA -90,00
02.10.2014 LIDL,BY,MICUROVA-BYTCA -20,02
04.10.2014 TS HYP ZA-ZILINA -18,06
05.10.2014 A3 SPORT, ZA, ATRIUM D-ZILINA -54,30
05.10.2014 SLSP VYSOKOSKOLAKOV 5-ZILINA -50,00
06.10.2014 DATART INTERNATIONAL-ZILINA 10 -24,98
06.10.2014 NEW YORKER,ZA,AUPARK-ZILINA -14,95
06.10.2014 SLSP KIA MOTOR SLOVAKI-TEPLICKA NAD -20,00
06.10.2014 COOP Dolny Hricov c-Dolny Hricov -8,03
07.10.2014 COOP Dolny Hricov c-Dolny Hricov -9,75
08.10.2014 TS HYP ZA-ZILINA -7,18
08.10.2014 SLSP KIA MOTOR SLOVAKI-TEPLICKA NAD -20,00
08.10.2014 LIDL,BY,MICUROVA-BYTCA -17,49
18.10.2014 Hotel Galileo-Zilina -40,98
18.10.2014 NEW YORKER,OC MAX ZA-ZILINA -27,85
20.10.2014 COOP Dolny Hricov c-Dolny Hricov -11,04
21.10.2014 SLSP KIA MOTOR SLOVAKI-TEPLICKA NAD -50,00
23.10.2014 SLSP VYSOKOSKOLAKOV 5-ZILINA -80,00

6. Tiež uviedol, že plnenie žalovaného v prospech kartového účtu predstavuje sumu 10,46 eur, ktorú uhradil dňa 30.10.2014.

7. Uplatnená suma 2182.82 €, predstavuje debetný stav na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov, poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátene kompenzácie poistného plateného bankou v súvislosti s poistením. Posledný kalendárny deň v mesiaci je v zmysle obchodných podmienok kartový účet zaťažený štandardnými úrokmi a sankčnými úrokmi, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. Pozostáva z istiny 872,29 eur, poplatkov 122,88 eur, štandardného úroku 985,06 eur a sankčného úroku 202,59 eur.

8. Sankčná úroková sadzba je úroková sadzba používaná na výpočet výšky úrokov z omeškania stanovených podľa vykonávacieho predpisu, o ktorú sa zvyšuje štandardná úroková sadzba. Teda predstavuje úrok z omeškania, ktorý sa stanovuje v zmysle nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Úročí sa ním pohľadávka po lehote splatnosti. Štandardná úroková sadzba je úroková sadzba uvedená v Cenníku, zverejnená na internetovej stránke Banky alebo inak oznámená v lehotách v súlade so Zmluvou a platnými právnymi predpismi. V zmysle Zmluvy a Cenníka bola stanovená vo výške 22.80 % ročne.

9. Zároveň žalobca podaním vzal žalobu v časti o zaplatenie istiny vo výške 325,47 eur poplatky a sankčný úrok s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhol, aby súd konanie v tejto časti zastavil.

Tiež uviedol, že súhlasí so splatením predmetnej pohľadávky v pravidelných mesačných splátkach vo výške aspoň 50,00 € k poslednému dňu v mesiaci.

10. Tiež uviedol, že žalovaný počas súdneho konania zaplatil časť svojho dlhu platbami zo dňa 18.06.2018 vo výške 30,00 €, zo dňa 13.07.2018 vo výške 30,00 €, zo dňa 15.08.2018 vo výške 30,00 €, zo dňa 17.09.2018 vo výške 30,00 €, zo dňa 15.10.2018 vo výške 30,00 €, zo dňa 15.11.2018 vo výške 30,00 €, zo dňa 17.12.2018 vo výške 50,00 €, zo dňa 15.01.2019 vo výške 50,00 €, zo dňa 15.02.2019 vo výške 50,00 €, zo dňa 15.03.2019 vo výške 50,00 €, zo dňa 15.04.2019 vo výške 50,00 €, zo dňa 15.05.2019 vo výške 50,00 €, zo dňa 17.06.2019 vo výške 50,00 €, zo dňa 15.07.2019 vo výške 50,00 €, zo dňa 15.08.2019 vo výške 50,00 €, zo dňa 16.09.2019 vo výške 50,00 €, zo dňa 15.10.2019 vo výške 50,00 €. Z dôvodu čiastočnej úhrady pohľadávky po začatí súdneho konania vzal žalobu v časti o zaplatenie istiny vo výške 730,00 € s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhol, aby súd konanie v tejto časti zastavil a vrátil žalobcovi časť nespotrebovaného súdneho poplatku. Následne žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1127,35 €, úrok z omeškania vo výške 8,00 % p. a. zo sumy 1857,35 € od 21.12.2017 do 18.06.2018, úrok z omeškania vo výške 8,00 % p. a. zo sumy 1827,35 € od 19.06.2018 do 13.07.2018, úrok z omeškania vo výške 8,00 % p. a. zo sumy 1797,35 € od 14.07.2018 do 15.08.2018, úrok z omeškania vo výške 8,00 % p. a. zo sumy 1767,35 € od 16.08.2018 do 17.09.2018, úrok z omeškania vo výške 8,00 % p. a. zo sumy 1737,35 € od 18.09.2018 do 15.10.2018, úrok z omeškania vo výške 8,00 % p. a. zo sumy 1707,35 € od 16.10.2018 do 15.11.2018, úrok z omeškania vo výške 8,00 % p. a. zo sumy 1677,35 € od 16.11.2018 do 17.12.2018, úrok z omeškania vo výške 8,00 % p. a. zo sumy 1627,35 € od 18.12.2018 do 15.01.2019, úrok z omeškania vo výške 8,00 % p. a. zo sumy 1577,35 € od 16.01.2019 do 15.02.2019, úrok z omeškania vo výške 8,00 % p. a. zo sumy 1527,35 € od 16.02.2019 do 15.03.2019, úrok z omeškania vo výške 8,00 % p. a. zo sumy 1477,35 € od 16.03.2019 do 15.04.2019, úrok z omeškania vo výške 8,00 % p. a. zo sumy 1427,35 € od 16.04.2019 do 15.05.2019, úrok z omeškania vo výške 8,00 % p. a. zo sumy 1377,35 € od 16.05.2019 do 17.06.2019, úrok z omeškania vo výške 8,00 % p. a. zo sumy 1327,35 € od 18.06.2019 do 15.07.2019, úrok z omeškania vo výške 8,00 % p. a. zo sumy 1277,35 € od 16.07.2019 do 15.08.2019, úrok z omeškania vo výške 8,00 % p. a. zo sumy 1227,35 € od 16.08.2019 do 16.09.2019, úrok z omeškania vo výške 8,00 % p. a. zo sumy 1177,35 € od 17.09.2019 do 15.10.2019, úrok z omeškania vo výške 8,00 % p. a. zo sumy 1127,35 € od 16.10.2019 do zaplatenia, to všetko formou pravidelných mesačných splátok vo výške aspoň 50,00 € splatných k poslednému dňu v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom rozhodnutie súdu nadobudne právoplatnosť a to pod následkom straty výhody splátok, v prípade nezaplatenia či i len jednej splátky riadne a včas, t. j. v dohodnutej výške a v dohodnutej lehote a priznal nám náhradu trovy konania a trovy právneho zastúpenia v celom rozsahu.

11. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie. Na pojednávanie sa nedostavil žalobca, ktorý neúčast' ospravedlnil neodkladným plnením pracovných záležitostí.

12. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že zostatok uplatneného nároku vo výške 1.127,35 eur spolu s úrokom z omeškania tento nerozporuje a je ochotný ho splácať vo výške 50 eur mesačne pod stratou výhody splátok. K celkovej situácii poukázal na jeho zadĺženie a neschopnosť splácať záväzky.

13. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov.

14. Súd zistil, že žalovaný požiadal v žiadosti o vydanie platobnej karty veriteľa VÚB zast. Consumer Finance Holding a žalovaným č. 46889562 zo dňa 29.9.2014 o poskytnutie spotrebiteľského úveru, ktorý mu mal byť poskytnutý ako revolvingový úver prostredníctvom platobnej karty vo výške 900,- eur a štandardnej mesačnej splátke 30 eur a úrokovej sadzbe 22,80 % ročne a RPMN 25,16%.

15. Podľa výpisu úverového účtu k 14.12.2017 podľa ktorého veriteľ eviduje zostatok voči dlžníkovi vo výške 2193,28 eur.

16. Žalobca v konaní uviedol, že kreditné operácie predstavovala úhrada 10,46 eur, pasívne operácie - čerpanie 872,29 eur. Mimo uvedeného si nárokuje poplatky 122,88 eur, štandardný úrok 985,06 eur a sankčného úroku 202,59 eur.

17. Podľa § 10 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. v znení platnom k 29.9.2014 zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti:

a) podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i) a w),

b) povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške,

c) výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

18. Podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. v znení platnom k 29.9.2014 poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

19. Vychádzajúc z tvrdenia žalobcu, jeho právny predchodca ako veriteľ uplatnil dňa 11.2.2015 právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru v súlade s čl. V bod 35 písm. a) Obchodných podmienok.

20. Podľa obchodných podmienok má banka právo vyhlásiť dlžný zostatok za okamžite splatný, domáhať sa vrátenia a ukončiť platnosť zmluvy, vymáhať pohľadávku mimosúdne alebo súdnou cestou, vymáhať od klienta náklady spojené s uplatnením a vymáhaním pohľadávky a postúpiť pohľadávku tretej osobe.

21. Podľa ust. § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

22. Podľa ust. § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

23. Podľa ust. § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

24. Podľa ust. § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

25. Podľa § 506 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

26. Predčasnú splatnosť úveru nemožno definovať ináč, ako odstúpenie od zmluvy. Všetky právne úkony je potrebné vykladať podľa ich obsahu, čo obvykle znamenajú a podľa vôle (§ 35 Obč. zák.). Preto ak je veriteľom uplatnený nárok na vrátenie predčasné všetkých požičaných prostriedkov, je tým vyjadrená jeho vôľa, že si nepraje zotrvať v záväzkovom vzťahu, na základe ktorého požičiava dlžníkovi za odplatu peňažné prostriedky. Preto uplatnením tohto práva vzniká dlžníkovi povinnosť vrátiť dlžnú sumu s úrokmi, teda všetky nároky splatné ku dňu odstúpeniu od úverovej zmluvy (zosplatneniu úveru). Ak by nebol úver predčasne zosplatnený, nemohol by veriteľ požadovať jeho vrátenie, ale napríklad z dôvodu porušenia povinností riadne a včas splácať úver by mohol obmedziť jeho ďalšie poskytovanie, avšak vymáhať by mohol len splatné nároky, teda napr. splatné úroky, úroky z omeškania, sankcie a pod..

27. Ak došlo k zosplatneniu úveru, teda odstúpeniu od zmluvy, zanikla zmluva a teda aj všetky zmluvné povinnosti. Nakoľko platenie úroku je zmluvnou povinnosťou, uplatnením predčasnej splatnosti úveru zaniká aj tento nárok a od predčasného uplatnenia povinnosti vrátiť požičané prostriedky, je dlžník povinný platiť len úroky z omeškania, nie zmluvné úroky. Tomu zodpovedá aj právo veriteľa vymáhať pohľadávku. Je nelogické, aby po žiadosti o vrátenie mohol požadovať veriteľ nie len úhradu úrokov z omeškania ale aj zmluvných úrokov, čím by sa dostal do výhodnejšej situácie za stavu, ako keď platil zmluvný vzťah. Zmluvné úroky sú podstatnou náležitosťou zmluvy o úvere a možno ich žiadať len po dobu jej existencie. Úroky sú odplata za prenechanie peňažných prostriedkov, nie sankcia za ich nevrátenie! Práve nevrátenie peňažných prostriedkov ako omeškanie s vrátením peňažného plnenia je sankcionované úrokmi z omeškania.

28. Súd poukazuje aj na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove z 30. júna 2015 sp. zn. 6Co/190/2014 podľa ktorého, splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto kruciálnom rozdiely spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatnenej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa poprel účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak by navyše odvolací súd takúto zmenu justifikoval, podporil by nielen hrubú nadvládu veriteľa, ale zároveň by podporoval aj stav v ktorom veriteľ nie je nútený vymáhať svoju pohľadávku a odplatné úroky mu majú nahradiť stav jeho potenciálnej nečinnosti, resp. stav nespôsobilosti spotrebiteľa vrátiť požičanú istinu jednorazovo. Takéto konanie veriteľa však neponíma v slovenskom právnom poriadku nijakú právnu ochranu a ani preto niet titulu na inkasovanie odplatných úrokov. Uvedenou úvahou sa odvolací súd prirodzene dostáva aj v poradi k ďalšiemu zásadnému záveru, spočívajúcemu v skutočnosti, že keďže jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navyšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškani s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods.

1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou (pozri ďalej). Povedané inak v protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nar. vl. 87/1995 Z. z. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednania dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a nar. vl. Alternatívne (podľa povahy zmluvnej úpravy) subsidiárne ani testom § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka.

29. Súd preto rozhodol, že žalobcovi patrí nárok na vrátenie istiny a splatných úrokov do vyhlásenia predčasnej splatnosti, teda do 11.2.2015, avšak takýto nárok žalobca nešpecifikoval a z jeho vyjadrení ho nemožno zistiť, hoci ho súd na splnenie si takejto povinnosti vyzval. Pritom ak žalobca vyčísloval v mesačných obdobiach úroky, musela mu byť známa aj výška istiny z ktorej pri vyčísľovaní vychádzal (ust. § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka). Súd výšku nároku zistil z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, kde veriteľ uviedol žalovanému ako dlžníkovi, že dlžná čiastka predstavuje 1064,63 eur.

30. Ak teda dlžník uhradil zo sumy 1064,63 eur sumu 730,- eur, predstavuje jeho povinnosť 334,63 eur.

31. V konaní zobral žalobca žalobu späť v časti o zaplatenie istiny vo výške 325,47 € (poplatky a sankčný úrok s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť) a v časti o zaplatenie 730,00 € s prislúchajúcim úrokom z omeškania. Žalobou sa domáhal zaplatenia 2182,82 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 21.12.2017 do zaplatenia. Teda ak žalobca vzal žalobu späť s prislúchajúcim úrokom, vzal späť žalobu v časti o zaplatenie 730,00 eur s 8% ročným úrokom z omeškania od 21.12.2017 do zaplatenia a teda nemôže sa domáhať úhrady úroku z omeškania z jednotlivých úhrad zaplatených počas súdneho konania. Žalobcovi nič nebránilo, aby vzal späť príslušenstvo od zaplatenia jednotlivých úhrad. Na späťvzatie nárokov nemôže nič zmeniť ani návrh petitu, ktorý nie je procesným úkonom vo veci samej.

32. Súd preto podľa § 145 ods. 2 CSP s poukazom na ust. § 146 ods. 1 druhej vety CSP tak zastavil konanie v časti o zaplatenie 325,47 eur spolu s 8 % ročným úrokom z omeškania od 21.12.2017 do zaplatenia a o zaplatenie 730 eur spolu s 8% ročným úrokom z omeškania od 21.12.2017 do zaplatenia.

33. Súd preto zaviazal žalovaného na zaplatenie 334,63 eur.

34. Súd zároveň priznal žalobcovi aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. a § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z.. Nakoľko základná sadzba k 11.2.2015 (predčasná splatnosť úveru) bola stanovená ECB bola vo výške 0,05% a úrok z omeškania bol stanovený o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, súd priznal úroky z omeškania vo výške 5,05% ročne, pričom však súd je viazaný okamihom vymedzeným v žalobe od ktorého tento nárok požaduje žalobca priznať, čo stanovil dňom 21.12.2017. Priznanie nároku skorším dňom by znamenalo priznať viac, ako sa žalobca domáhal.

35. Súd preto zaviazal žalovaného na zaplatenie 334,63 eur s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 21.12.2017 do zaplatenia, s tým, že súd podľa návrhu žalobcu povolil žalovanému plniť v splátkach vo výške 50 eur mesačne, počnúc právoplatnosťou rozsudku vždy do posledného dňa v kalendárnom mesiaci s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia a žalobu vo zvyšku zamietol (v časti presahujúcej úroky z omeškania a uplatneného nároku nad rozsah späťvzatia).

36. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

37. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

38. Nakoľko v spore bol žalovaný úspešný v prevažujúcom rozsahu (viac ako 50%) avšak nárok na náhradu trov konania si výslovne neuplatnil, súd rozhodol tak že žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- b) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- c) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).